

מחוננים שאסרו לו שהיו נכונים לקואופרציה, אך כשהגיע לידי מעשה -
 נרתעים מפחד. התעניין בקומוניזם ובקשריו אה הערבים. הוא חושב
 שהרגזנות והצקנות של הישוב בא"י מיותר. מאסרי דואר היום -
 הוא היה חסה כשאסרתי לו שאין זה העתון הכי נפוץ והכי משפיע בארץ -
 מטלגרפים הנה והם עושים רושם קשה על האנגלים. בכלל התנפלותנו
 הבלתי-פוסקת על הממשלה אינה לטובתנו. האנגלים רואים יחס של שנאה
 אליהם. הם יאסרו נסינו לעזור לביה הלאומי, נחגלו קושיים מצד
 הערבים, עכשיו מבזים ומשפילים אותנו - טוב, נסתלק מעסק ביז זה,
 סיסטמן הוא אדם חגון ונבון, ולא טוב היה שהתנפלו עליו עוד לפני
 בואו לארץ.

ח' בסיו
 4 ביולי
 יום ו'

ויצמן סוף סוף "נחפיים" עם ספילד. נפגש אהמול
 עם סניל וספר לו על מה שנפל ביניהם, ושהוא רוצה ביום השני
 להפגש עם ספילד. סניל גילה שוב את נאמנותו ועשה שרות גדול
 לתנועה. הוא כתב לספילד, והיום קבל ויצמן מכתב ממ. בכתב
 ידו שבו הוא כותב: צר הדבר כי אי-הבנה גרמה לו להחריף אותה,
 יש לנו ענינים יותר חשובים אשר יש לעיין ולדון בהם, ואם תצלצל
 למזכיר הפרטי שלי-אהיה שמח בכל זמן לתת לך הזדמנות לשיחה מועילה
 (helpfull talk)". מ יו נהרו כשקבל פתקא זו והוא טוב נחמלא
 אמונה חדשה.

. / .

במצב זה יש ערך רב לצער נדיב זה סצר מספילר. הנציב
יבוא בקרוב, והשפעתו במשרד המושבות אינה מסוגלת לשפר את מצבנו,
וה"ברוגז" של ויצמן היה עלול להיות לרועץ. ו. בשיחתו עם
קפלנסקי הביע יחס שלילי לכל הסו"ס של פנחס...
בדברים על ההנהלה הבאה הביע ו. דאגה להשאתו של רופין.
אין לי כל בטחון שדאגת זו היא כנה, כי בהוקרה אנשים אין ו. מצטיין.

סורבורג בא סכתב ובו הוא מתנגד לרעיון של משלוח
ללונדון. ליפסקי שמח על השלום עם ברנדייס, וגם ברנדייס בטלגרמה
לפנחס גילה חרדה למצב והסכמה לוחר סצרו על חשבונות פרטיים.

לפני הנסיעה סיכמתי את דברי הימים האחרונים ושלחתי
לחברים בארץ בדואר האויר.
מזלמן באה חשובה שהוא נוסע לסטוקהולם בלי פרוטה בכיס,
הוא דורש שדובר אנגליה יבוא לשם.
רסו מדוכא על חוסר חשובה מהוה"פ. הדבר חסוה ומשונה -
טלגרפנו פעמים ולא נענינו.

דברתי על לב גולדה שחשאר לועידה פועלי האימפריה,
היא לא הבטיחתני, אך אני מקוה שחשאר.

בשבוע וארבעים יצאתי מלונדון ובחשע וחצי הפליגה חאנית
בים הצפוני.